

Rukous ja syntien tunnustaminen

Jaak. 5:13-20

13. Jos joku teistä **kärsii** vaivaa, **rukoil-**
koon; jos joku on **hyvillä mielin**, **laula-**
koon kiitosta.

14. Jos joku teistä on **sairaana**, kutsukoon
luokseen **seurakunnan vanhimmat**. Nämä
rukoilkoot hänen puolestaan, **voidellen**
häntä öljyllä Herran nimessä.

15. **Uskon rukous** parantaa sairaan, ja
Herra nostaa hänet jalkeille, ja jos hän on
tehnyt syntiä, se annetaan hänelle **anteek-**
si.

16. **Tunnustakaa siis syntinne toisillenne**
ja rukoilkaa toistenne puolesta, että pa-

rantuisitte. **Vanhurskaan voimallinen ru-**
kous saa paljon aikaan.

17. Elia oli yhtä vajavainen ihminen kuin
mekin. Hän **rukoili rukoilemalla**, ettei sa-
taisi, eikä maa saanut sadetta kolmeen
vuoteen ja kuuteen kuukauteen.

18. Kun hän rukoili uudelleen, taivas antoi
sateen ja maa tuotti hedelmänsä.

19. **Veljeni**, jos joku teistä **eksyy totuudes-**
ta ja toinen saa hänet **palaamaan takaisin**,
20. niin tietäkää, että se, joka palauttaa
syntisen hänen harhateiltään, **pelastaa hä-**
nen sielunsa kuolemasta ja peittää syn-
tien paljouden.

Rukous

Millaisia muotoja rukous saa eri tilanteissa? Miten rukous liittyy seurakuntayhteyteen? Millaista on uskon rukous? Mikä on rukouksen pahin este ja miten siitä voi päästä vapaaksi? Millaista on voimallinen rukous? Mitä se saa aikaan, kun ihminen sairastaa? Miten tärkeää on huolehtia eksyneistä veljistä? Näiden kysymysten käsittelyyn Jaakob päättää hyvin käytännöllisen kirjeensä.

Jaksomme on kiinteästi sidoksissa edelliseen, jossa puhuttiin kärsivällisyydestä. Rukousyhteys Herraan on kärsivällisyyden salaisuus. Samalla jakso sitoo koko kirjeen teeman päätökseen. Kirjehän kohdistettiin monella tavalla ahdistuksiin joutuneille seurakunnille rohkaistakseen heitä suuntautumaan kohti Jeesuksen toista tulemistä ja pysyäksään totuuden tiellä paineiden ja vaikeuksien keskellä.

Loppuhuipennus

Kirjeestä puuttuu lopputervehdykset ehkä siitä syystä, että Jaakob halusi kahden viimeisen jakeen jäävän päällimmäiseksi lukijoiden ja kuulijoiden mieleen:

Veljeni, jos joku teistä eksyy totuudesta ja toinen saa hänet palaamaan takaisin, niin tietäkää, että se, joka palauttaa syntisen hänen harhateiltään, pelastaa hänen sielunsa kuolemasta ja peittää syntien paljouden. (19-20)

Seurakuntien kokema painostus oli jo vaikuttanut sillä tavalla, että muutamat uskovat olivat joutuneet eksyksiin totuuden tieltä. Lopun ajan ahdistuksissa jopa valittujen Herran omien on vaara joutua eksytetyiksi, niin kuin Jeesus varoittaa. Kuuluisa lause: "Veljiä ei jätetä!" soveltuu erinomaisesti myös seurakunnasta tavalla tai toisella harhaan joutuneisiin. Hyvä Paimen etsii kadonneet ja palauttaa heidät laumaan. Seurakunnan tehtävä on sekä rukoilla eksyneiden puolesta että mennä heidän luokseen, osoittaa heille rakkautta, jakaa heille totuuden sanaa ja auttaa heitä tekemään parannusta niistä lankeemuksista ja synneistä, jotka usein ovat syynä harhapoluille lähtemiseen.

Tänä individualistisena aikana on erityisen tärkeätä muistaa, että meille ei riitä se, että itse pysymme totuuden tiellä. Olemme vastuussa myös uskon veljien ja sisar-

ten vaelluksesta. Se ei tietenkään tarkoita, että meidän pitäisi ikään kuin vakoilla toistemme tekemisiä, vaan sitä, että jaamme elämäämme keskenämme, rukoi- lemme toistemme puolesta ja lähdemme sellaisten luo, jotka syystä tai toisesta ovat jääneet seurakunnan yhteydestä pois. Rakkaus veljiin ja sisariin ilmenee aitona huolehtimisena toistemme hengellisestä tilasta. Tämä vastuu ei koske vain seura- kunnan paimenia, tietenkin erityisesti myös heitä, vaan jokaista uskovaa. Me olem- me oikeassa mielessä "veljemme vartioita". Mutta siinä tehtävässä meille on annet- tu suurenmoiset välineet: uskon rukous ja evankeliumin sana.

Rukouksen lajeja

Anominen

Kirjeen ensimmäisessä luvussa Jaakob käsitteli jo uskon rukousta, mutta nyt hän palaa tärkeään aiheeseen uudelleen. Uskon rukouksessa on erilaisia lajeja.

Jos joku teistä kärsii vaivaa, rukoilkoon; jos joku on hyvillä mielin, laulakoon kiitosta. (13)

Vaikeuksien keskellä uskovan rukouselämä yleensä vilkastuu ja yhteys Herraan sy- venee. Näin ollen usein on suurta Herran hyvyyttä, että joudumme kriiseihin elä- mässämme. Niiden keskellä pyyntörukoukset vievät meidät Herran jalkojen juureen ehkä hyvinkin ahdistettuina, mutta kun saamme katsella meitä rakastavan Herram- me kasvoja, löydämme lohdutuksen ja uuden voiman vaellukseemme. Rukouksen vastaus ei useinkaan ole se, mitä pyydämme, vaan se, että rukouksessa Herra itse ympäröi meidät läsnäolonsa armolla. Siitä jo ennen mitään käsin kosketeltavaa vas- tausta syntyy usein niin hyvä mieli, että rukouksemme aivan itsestään muuttuu kii- tokseksi ja ylistykseksi.

Kiitos ja ylistys

Kiitos ja ylistys eroavat sikäli toisistaan, että kiitosrukouksessa kerromme Herralle, mitä Hän on hyväksemme tehnyt ja mitä hyviä lahjoja Hän kaiken aikaa meille ja- kaa. Ylistyksessä on taas kysymys siitä, että kerromme Herralle, millainen Hän on, kun saamme Raamattu-peilistä katsella Hänen kasvojensa kirkkautta, niiden py- hyyttä, puhtautta, laupeutta ja armollisuutta. Ylistys voi tapahtua joko ajatuksin, sa- noin tai laulaen, niin joskus jopa karkeloiden niin kuin Daavid aikanaan. Jaakob osoittaa, että rukouksessa saamme aivan vapaasti ilmaista tunteitamme. Toisaalta myös syvien ahdistusten keskeltä voi nousta ylistystä, kun oman ehkä suuremkin ki- vun keskelle Herran kasvojen kirkkaus pääsee loistamaan.

Sanan mietiskely

Kaikessa rukouksessa on kysymys olemisesta kasvokkain Herran edessä ja siksi on erittäin hyödyllistä rukoilla myös avoimen Raamatun edessä, niin että Herra voi sanansa kautta vastata rukouksiimme. Rukoushan ei ole pelkkää pyytämistä eikä pelkkää kiittämistä ja ylistystä, vaan myös kaikkien mahdollisten ja mahdottomienkin ajatustemme jakamista Herran kanssa. Siksi sanaa lukien saamme muuntaa luke- mamme Herran ajatuksen myös rukouksiksi. Sanan mietiskely on siis eräs tärkeä rukouksen muoto.

Lakkaamaton rukous

Rukoilkaa lakkaamatta. (1. Tess. 5:17) Joskus on ihmetelty, miten uskova voisi ru- koilla lakkaamatta, koska hänen täytyy keskittyä myös omiin tehtäviinsä. Mutta ky- symys ei ole tietoisesta rukouksesta, vaan jatkuvasta rukouksen asenteesta. Kun

Sana kehottaa meidän sekä syömään että juomaan Herralle ja tekemään kaikki asiamme ja työmme ei niin kuin ihmisille vaan Herralle, on kysymys rukouksen asenteesta. Sitä voisi verrata esimerkiksi asenteeseemme omaan puolisoomme. Kaikissa muissa ihmissuhteissa olemme aina myös suhteessa puolisoomme, vaikka emme sitä suinkaan aina tiedosta. Mutta aivan yhtäkkiä se nousee tietoisuuteemme, vaikka puoliso olisi meistä silloin kaukanakin. Samalla tavalla lakkaamaton rukous on jatkuvaa elämistä suhteessa meidät pelastaneeseen, meidät verellään lunastaneeseen, kanssamme jatkuvasti olevaan Vapahtajaamme.

Tunnustus rukous

Rukousten kuulemisen ehto on se, että tunnustamme syntimme ja uskossa omistamme syntien anteeksiantamuksen Jeesuksen Golgatalla maahan vuotaneen sovinoveren tähden. Pyhä Henki puhuu hyvin herkästi omassatunnossamme, kun olemme rikkoneet Jumalan tahdon tekemällä syntiä tai laiminlyömällä hyvän tekemistä, joka olisi ollut meille mahdollista. Syntien anteeksi saaminen palauttaa meidän yhteytemme Jumalaan avoimeksi. Siksi tunnustusrukous kuuluu välttämättömänä osana jokaisen päivän rukouksiin, voisipa sanoa jokaiseen rukoukseen, niin kuin Isä-meidän rukous meille selvästi osoittaa. Toisaalta on suurta Jumalan armoa, että syyttävällä tunnolla saamme täysin vapaasti käydä Jumalan armoistuimen eteen, sillä Kristuksen sovitus työ kattaa sekä entiset, nykyiset kuin myös tulevat syntimme. Koska olemme vanhurskautetut Kristuksen veressä, me olemme Jumalan lapsia myös langettuamme synteihin. Se ei kuitenkaan tarkoita sitä, ettei meidän pitäisi aina tehdä parannus synneistämme, kun Herra meitä omassatunnossamme nuhtelee. Ilman sitä rukouksiimme ei tule muuta vastausta kuin: "Tee heti parannus siitä ja siitä synnistä, jota yhä puolustelet ja salaillet minulta!"

Yhteinen rukous

Vaikka Jeesus kehottaa meitä menemään kammioomme ja rukoilemaan salassa Isää, meille on annettu myös suuri lupaus seurakunnan yhteisestä rukouksesta:

"Vielä minä sanon teille: jos kaksi teistä maan päällä sopii keskenään mistä asiasta tahansa, että he sitä anovat, he saavat sen minun Isältäni, joka on taivaissa. Sillä missä kaksi tai kolme on koolla minun nimessäni, siellä minä olen heidän keskelään." (Matt. 18:19-20)

Siihen Jaakobkin viittaa puhuessaan sairaiden puolesta rukoilemisesta.

Rukous sairaan puolesta

Jos joku teistä on sairaana, kutsukoon luokseen seurakunnan vanhimmat. Nämä rukoilkoot hänen puolestaan, voidellen häntä öljyllä Herran nimessä. (14)

Kun Jeesus lähetti opetuslapsensa julistamaan evankeliumia, sanotaan: *Niin he lähtivät ja saarnasivat, että ihmisten oli käännättävä. He ajoivat ulos monta riivaajaa, voitelivat monta sairasta öljyllä ja paransivat heidät.* (Mark 6:12-13)

Usein kysellään, mikä merkitys öljyllä voitelulla tässä yhteydessä on. Asiasta on monenlaisia tulkintoja. Tiedän, että moni evankelioimistyötä tekevä pitää tänäänkin mukanaan pientä öljypulloa ja voitelee sairaita rukoillessaan heidän puolestaan. Peruste on se, että Sana näin sanoo ja lupaa. On sitten toisia, jotka näkevät, että öljy viitaisi tässä yhteydessä normaaliin lääkintään, sillä öljyä käytettiin parantavana voiteena niin Vanhassa testamentissa kuin esim. Laupiaan samarialaisen vertauksessa. Näin rukousta ei asetettaisi millään tavalla normaalin lääketieteen hyväksikäytön

vastakohtaksi. Oli, miten oli, Jumala on luvannut kuulla seurakuntansa rukoukset myös sairaitten osalta. Siksi seurakunta jatkaa rukoilemista sairaiden puolesta.

Esimerkki paranemisesta

Jumala kuulee edelleen rukoukset ja tahtonsa mukaan voi tehdä myös parantamishmeitä. Hyvä ystäväni Ryttylästä Johannes Lampinen sairastui imusolmuke- syöpään 65 vuotiaana. Syöpä oli levinnyt kaikkialle ruumiiseen. Lääkäri lähetti hänet kotiin vahvojen kipulääkkeiden kanssa, kun mitään ei ollut tehtävissä. Kivut olivat kovat. Johannes lähetti Tallinnassa torstaisin kokoontuvalle rukouspiirille rukouspyynnön. Piiri alkoi klo 19 ja klo 19.30 kivut olivat poissa, sairaus parantunut ja lääkärit totesivat ihmeen tapahtuneen. Siitä on nyt 17 vuotta ja Johannes on käyttänyt jatkoikaansa Jumalan sanan levittämiseen lukupaketin muodossa ja hoitamaan päivittäin sairasta vaimoaan.

Muistan eräät kotiseurur Johannes Lampisen luona pian sen jälkeen, kun hän oli parantunut syövästä. Eräs puhuja oli naislääkäri, joka kertoi sairastaneensa viisi vuotta syöpää. Nyt tilanne oli mennyt niin huonoksi, että hän eläisi enää vain muutamia kuukausia. Sitten hän jatkoi, että kuluneiden kuukausien aikana hän oli rukouselämässään päässyt niin lähelle Jeesusta, että hän oli kiitollinen sairaudestaan ja siitä, että pääsisi pian Herran luo.

Synninpäästö

Ruumiin parantuminen on kuitenkin ajallista, sielun pelastuminen on iankaikkinen ihme, josta Jeesus haluaa meidänkin pääsevän osalliseksi. Siksi meidän on pidettävä tärkeysjärjestys selkeänä. Ilman syntien anteeksi saamista pelkkä sairauden parantaminen jättää ihmisen kulkemaan hyvässä kunnossa kohti iankaikkista tuomiota.

Uskon rukous parantaa sairaan, ja Herra nostaa hänet jalkeille, ja jos hän on tehnyt syntiä, se annetaan hänelle anteeksi. Tunnustakaa siis syntinne toisillenne ja rukoilkaa toistenne puolesta, että parantuisitte. Vanhurskaan voimallinen rukous saa paljon aikaan. (15-16)

Syntien tunnustamisen edellyttäminen ei johdu siitä, että sairaus olisi jonkin tietyn synnin seuraus, vaikka sellaisiakin tapauksia toki on olemassa. Sairaudethan ovat kaikki syntiinlankeemuksen seurausta. Eräs pastori sanoi kerran näin: ”Jokainen terve päivämme on Jeesuksen verellä hankittu.” Ajatus oli se, että syntiinlankeemuksen seurauksena on luonnollista, että ihmiset sairastuvat ja kuolevat. Synnin palkka on kuolema. Mutta Jeesus kantoi ristille ei vain meidän syntejämme vaan myös kaikki synnin seuraukset, siis myös sairautemme.

Lisäksi vakava sairastuminen nostaa usein sydämellemme ei vain kuoleman pelkoa vaan myös syvän tajun omasta syntisyydestämme ja usein myös jo kauan unohduksessa olleet lankeemuksemme. Siksi sairaan on saatava kuulla evankeliumi Jeesuksesta, joka antaa synnit anteeksi.

Ripin käyttö

Katolisuuden rippipakon ja sen pinnallisen käytön pelossa suomalainen kristillisuus on lestadiolaisuutta lukuun ottamatta ollut arka käyttämään rippiä, jossa ihminen tunnustaa sielunhoitajalle sydäntään painavat taakat ja tämä julistaa hänelle synnin

päästön Jeesuksen nimessä ja veressä. Valtuutuksen siitä Jeesus antoi koko kristilliselle seurakunnalle, ei siis ainoastaan seurakunnan paimenille:

"Ottakaa vastaan Pyhä Henki. Joiden synnit te annatte anteeksi, niille ne ovat anteeksi annetut. Joiden synnit te pidätätte, niille ne ovat pidätetyt." (Joh. 20:22-23)

Muistan kun kerran olin pitämässä raamattuopetusta noin sadalle hengelle, kysyin: "Kuinka moni teistä on kuluneen viikon aikana saanut ripissä vakuutuksen omien syntiensä anteeksi saamisesta?" Pari kolme henkeä nosti kätensä ylös. Sitten kysyin: "Kuinka moni teistä olisi halunnut kuulla jonkun uskovan suusta henkilökohtaisen synninpäästön sanan tällä viikolla?" Noin kolmannes kuulijoista nosti kätensä ylös. Tarve oli ilmeinen, mutta siihen oli liian harva saanut apua.

Ripittäytyminen ei ole mikään velvollisuus. Se on etuoikeus ja lahja. Yleisperiaate on se, että ajatuksissamme tekemämme synnit tunnustamme rukouksessa Herralla ja omistamme anteeksiantamuksen. Toisia vastaan rikkomamme, tunnustamme toisillemme ja pyydämme ja annamme anteeksi, koska Jeesus on kuollut puolestamme. Jos silti emme jaksa uskoa anteeksi syntejämme pelkän Jumalan sanan perusteella, saamme mennä sielunhoitajan luokse ja tunnustaa kaiken. Kun tämä sitten lausuu synnin päästön sanan, sen saa ottaa vastaan suoraan Jumalalta.

Elian esimerkki

Elia oli yhtä vajavainen ihminen kuin mekin. Hän rukoili rukoilemalla, ettei sataisi, eikä maa saanut sadetta kolmeen vuoteen ja kuuteen kuukauteen. Kun hän rukoili uudelleen, taivas antoi sateen ja maa tuotti hedelmänsä. (17-18)

Elian esimerkki saattaa tuntua meistä kaukaiselta, vaikka se itse asiassa viittaa myös tulevaan. Ilmestyskirja puhuu kahdesta säkkipukuisesta todistajasta, joilla tulee olemaan samanlainen valtuutus kuin Eliallakin sulkea taivas sateelta, jotta ihmiset taipuisivat parannukseen:

"Minä annan kahdelle todistajalleni tehtäväksi profetoida säkkeihin pukeutuneina tuhhat kaksisataakuusikymmentä päivää".... Heillä on valta sulkea taivas, niin ettei tule sadetta heidän profetoimisensa päivinä. Heillä on myös valta muuttaa vedet vereksi ja lyödä maata kaikenlaisilla vitsauksilla niin usein kuin tahtovat. (Ilm. 11:3,6)

Kummassakin tapauksessa on kysymys aivan tavallisista ja vajavaisista, syntisistä, mutta armon saaneista ihmisistä. Elia kyllä rukoili hartaasti, mutta rukous itsessään ei vaikuttanut, vaan se Jumala, joka rukoukset kuulee. Siksi pienen lapsen rukous on aivan yhtä väkevää ja vaikuttavaa kuin suuren profeetankin, kun se tapahtuu Jumalan lupauksen varassa ja turvautuen Herraan. Uskon rukous vaikuttaa silloin suuria.

Kärsivällinen rukous

Kun koko Jaakobin kirje kehottaa kärsivällisyyteen kaikenlaisten kiusausten keskellä, asia koskee myös rukousta. Jeesus korostaa, että meidän tulee olla kestäviä rukouksessa. Usein kestää ehkä hyvinkin pitkään, ennen kuin vastaus tulee. Mutta katumusrukouksen toimitusaika on aina lyhyt. Isä armahti tuhlaajapoikaa jo ennen kuin hän oli edes ehtinyt lausua tunnustustaan. Heti kun Isä näkee aitoa katumusta ja synnin tunnustusta, vastaus on jo valmis: "Jeesuksen veri peittää sinun syntisi. Ole turvallisella mielellä."

Toisaalta monien rukousvastausten tulemiseen voi kulua hyvinkin pitkäaika, vaikka kysymys olisikin Jumalan tahdon mukaisista pyynnöistä. Esimerkiksi laupeudentyötä tekevän Hursti, jonka lapsenlapsi nyt jatkaa hänen työtään, rukoili vuosia poikansa puolesta, että tämä alkoholisti tulisi uskoon ja pelastuisi. Rukoillessaan hän kuitenkin joka kerta kiitti siitä, että Herra oli kuullut hänen rukouksensa. Poika tuli kyllä uskoon, mutta vasta isänsä hautajaisissa. Hänestä tuli isänsä työn jatkaja ja nyt siis hänen tyttärensä on vetovastuussa.

Mitsuko Yoshida sai elämän viime metreillä - esimerkki sairaskäyntien tärkeydestä - Pastori Makito Masakin kertomana

Itä-Tokushiman seurakunnan pastori Masakille tuli eräänä iltana kirkkoon puhelu Mitsuko Yoshida nimiseltä rouvan omaisilta sairaalasta. Mitsuko oli aiemmin käynyt kirkossa ainoastaan yhden kerran. Senkin hän oli tehnyt erään ystävänsä vuoksi. Hän oli valinnut elämäntavakseen uskonottomuuden voidakseen olla ystävä mahdollisimman moniin uskontoihin kuuluvien ihmisten kanssa. Hän ei pitänyt Jumalaa tarpeellisena.

Kuukausi sen jälkeen kun Mitsuko oli käynyt kirkossa, hän sairastui vakavasti. Hänellä ei ollut sielun rauhaa. Hän huomasi, ettei hän oma tahdonvoimansa eikä hänen perheensä eikä sairaanhoito kyennyt antamaan apua hänen sydämensä pelkoon. Sisäisten taisteluidensa keskellä hänen mieleen muistui ystävä, joka oli kerran saanut hänet mukaansa kirkkoon.

- Entä jos pyytäisin sen kirkon pastoria tulemaan luokseni!

Mitsuko oli pyytänyt moneen kertaan läheisiään soittamaan kirkkoon, mutta he olivat kieltäytyneet. Heistä oli sopimatonta pyytää pastoria, jonka kirkossa asianomainen on käynyt vain kerran elämässään. Vimmoissaan Mitsuko lopulta repi tiputuspussit ja letkut irti nous-takseen itse puhelimeen. Niin hän sai tahtonsa läpi ja omaiset soittivat kirkolle.

Pastori Masaki lähti tapaamaan Mitsukoa. Vuoteessa makaavaa Mitsukoa oli vaikea tunnistaa samaksi ihmiseksi, joka oli vain vähän aikaisemmin terveen näköisenä käynyt kirkolla. Hänen kasvonsa olivat kellertävän kalpeat ja silmät voimattoman näköiset. Silti hän ojentautui nähdäkseen meidät, kun tulimme ovesta sisään. Kun omaiset ja hoitajat olivat poistuneet huoneesta, sanoin hänelle.

- Raamatussa sanotaan "Älä pelkää. Jumala ei koskaan jätä eikä hylkää sinua." Siksi sinun ei tarvitse olla peloissasi.

Mitsuko, joka ei ollut uskonut edes Jumalan olemassa oloon, vaikutti hämmästyvän sanojani ja kertoi:

- Pastori, minä olen ollut kauhean peloissani siitä, mitä minulle tapahtuu, kun kuolen? Se on pahempaa kuin mikään ruumiillinen kipu. Kuulin kerran lääkärin ja sairaanhoitajien puhuvan keskenään: "Eikö hän ole vielääkään kuollut? Onpa ihmeen sitkeä." Kun suljen silmäni, tuntuu kuin vajoaisin koko ajan jonnekin.

- Vai sillä tavalla, rouva Yoshida. Sinulla on ollut todella rankkaa. Mutta oli hienoa, että haluat kuulla Raamatun opetusta. Raamatussa sanotaan: "Ole turvallisella mielellä, sillä kaikki sinun syntisi annetaan sinulle anteeksi Jeesuksen tähden."

- Ihanko totta? Olen pelännyt ja aivan selkäpiitäni on karminut ajatuskin, että on joku, joka tietää koko sydämeni saastaisuuden ja tuomitsee tekoni oikeudenmukaisesti.

- Saat olla turvallisella mielellä. Vaikka kuinka yrittäisit, et voisi syntejäsi itse mitenkään sovitaa. Mutta Jeesus, joka tiesi, että olet syntinen Jumalan edessä, rakasti sinulta niin paljon,

että kantoi sinun sijastasi kaiken sinun syntisi rangaistuksen ristillä ja kuoli puolestasi. Koska Jumala on vanhurskas, sinun syntisi ovat anteeksi annetut.

- Minusta vain tuntuu, että Jumala on pelottava, koska hän on niin oikeudenmukainen.

- Niin, mutta juuri siksi, että Jumala on oikeudenmukainen, hän ei voi enää tuomita sinua syntiesi vuoksi, sillä Jeesus otti jo vastaan sinulle kuuluneen synnin rangaistuksen. Taivaallinen Isä vakuuttaa, että hän on saanut riittävän hyvityksen sinun synneistäsi. Siitä todistuksena hän on herättänyt Jeesuksen ylös kuolleista. Eihän velkoja voi enää tulla sinun luoksesi, jos joku toinen on maksanut lainasi puolestasi.

- Voin siis olla turvallisella mielellä, koska Jumala on oikeudenmukainen.

- Aivan. Sitä paitsi Jumala valmisti tämän pelastuksen sinulle jo 2000 vuotta sitten, paljon ennen kuin ehdit edes pyytää sitä, rouva Yoshida. Jeesus antaa sinun myös elää tässä ajassa niin kauan, kun hänellä on vielä sinulle varattuna tehtävä täällä. Sinun elämästäsi et pääätä sinä itse eivätkä edes lääkärit vaan Jumala. Elät siihen asti, kunnes tehtäväsi täällä päättyy. Sitten Jeesus tulee ottamaan sinut luokseen sinua varten valmistamaansa asuinsijaan. Jeesus sanoi, että jos uskot häneen ja otat kasteen, pelastut. Voit sanoa hänelle: "Niinkö Jumalani. Ilomielin luotan sinuun." Niin Jeesus lahjoittaa sinulle syntien anteeksiantamuksen ja uuden elämän.

- En ole koskaan ennen kuullut mitään tällaista. Olipa hyvä, että tulit, pastori. Olen todella helpottunut. Kiitos, että toit minulle Raamatun hyvän uutisen, Mitsuko sanoi.

Rukoilin vielä hetken Mitsukon kanssa ja kun katsoin häneen, huomasin värin palanneen takaisin hänen kalpeille kasvoilleen. Verenkierto oli hetkessä tullut paremmaksi ja hänen huulensa olivat taas terveen punaiset. Huomasin hänen silmissäänkin nyt levollisen ja lempeän loisteen.

Seuraavana päivänä Mitsuko todisti Jeesuksesta hoitajille, lääkäreille ja ystäville, jotka olivat tulleet häntä katsomaan. Kaikki ihmettelivät, miten pohjattoman rauhaton Mitsuko oli kerta heitolla muuttunut säteilevän iloiseksi. Kun pastori Masaki tuli suorittamaan kastetta, Mitsuko kiitti seurakuntalaisia ja otti vastaan kasteen ilosta kyynelehtien.

Hänen tilansa oli niin kriittinen, että hän olisi voinut minä hetkenä tahansa kuolla. Iloinen ja kiitosta pursuava Mitsuko ehti viettää noin kolmen viikon elämän kristittyinä, kunnes hänet otettiin taivaaseen. Hän kertoi hyvää sanomaa hoitajilleen ja rukoili kristittyjen ystäviensä kanssa. Hänen potilashuoneestaan tuli paikka, jossa hän saattoi levätä Jeesuksen armossa ja rauhassa.

Pastori Masaki jatkaa: Kun Mitsukon lähtö Jeesuksen luo tuli, ehdin Jumalan armosta saattamaan häntä. Rukoilin Mitsukon vuoteen vierellä häntä kädestä kiinni pitäen. Silloin Mitsuko, joka oli ollut useita päiviä tajuttomana, avasi silmänsä ja hymyili minulle hitaasti seitsemisen kertaa. Hänen heikkenevä hengityksensä ei kuulostanut lainkaan tuskalliselta. Pikeminkin se muistutti äidin syliin hiljaa nukahtavan vauvan hengitystä. Sitten hän huokasi syvään ja pääsi perille Jeesuksen luokse. Se oli ihmeellinen päätös hänen ajalliselle matkalleen. (1995)

Entä sinä?

Elätkö sinä jo rukousyhteydessä Herran kanssa? Ellet vielä, niin Herra kutsuu sinua luokseen. Hän haluaa avata sinulle ihmeellisen rukouksen maailman, jossa saat aina ja joka paikassa jakaa sydämesi Vapahtajan kanssa. Sinun riittää vain avuttomana kääntyä Hänen puoleensa tunnustamaan omat syntisi ja luovuttamaan sydämesi hallintavalta Hänelle, joka rakastaa sinua.

Jos jo tunnet Herran, sinua kutsutaan kärsivälliseen esirukoukseen rakkaittesi, sairaiden ja tarpeessa olevien puolesta, jotta hekin pelastuisivat. Herra kutsuu sinua avaamaan kakkien tuskasi ja kaiken ilosi Hänelle. Herra haluaa käyttää sinua ja Hän haluaa tehdä sen siten, että vastaa sinun rukouksiisi.